

Robert Höslinger

Podziękowanie

Studia Theologica Varsaviensia 31/1, 119-120

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

teologii. W dniu 26 marca 1992 roku została ona potwierdzona uchwałą Senatu Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Uzasadnienie tej uchwały poda w laudacji ks. doc. dr hab. Janusz Frankowski.

W kilku zdaniach chciałbym się zwrócić do naszego Doktora *honoris causa*. Sehr geehrter Herr Dr. Höslinger! Die Akademie für Katholische Theologie ehrt Sie heute als ihren *doctor honoris causa*. Die Fakultätssitzung hat am 23. März 1992 den Beschluß gefaßt, Sie mit dem höchsten akademischen Ehrentitel auszuzeichnen. Zur Begründung dieses Entschlusses wurden Ihre besonderen Verdienste um den Bibelapostolat angeführt. Knapp drei Jahre nach der Priesterweihe haben Sie die Leitung des von Pius Parsch gegründeten «*Klosterneuburger Bibelapostolats*» übernommen. Während des Zweiten Vatikanischen Konzils leuchtete Ihnen der Gedanke auf, eine internationale katholische Bibelgesellschaft zu gründen — eine Idee, die in den nächsten Jahren in die Tat umgesetzt werden sollte. Im Jahre 1966 wurden Sie zum Leiter des von Kard. Franz König errichteten «*Österreichischen Katholischen Bibelwerkes*» (ÖKB) bestellt. Seit 1990 sind Sie Koordinator der Subregion Mitteleuropa der «*Katholischen Bibel-föderation*» (KBF).

Ihr Engagement im Bibelapostolat ist kaum zu überschätzen insofern es um Bibelausgaben und Literatur, bibelpastorale Ausbildungskurse, Gründungen von katholischen Bibelwerken in anderen Ländern (Ungarn, Tschechoslowakei) geht. Besonders hoch schätzen wir Ihre Hilfe für Osteuropa zur Zeit der Diktatur. Dank Ihrem Entgegenkommen durften alle zwei Jahre mehrere Exegeten aus Polen und anderen Ostblockländern an den Tagungen der Bibelwissenschaftler (*Colloquium Biblicum*) in Wien teilnehmen.

Ein wichtiges Anliegen war Ihnen auch der Auftrag des Konzils, das Judentum näher kennenzulernen sowie den christlich-jüdischen Dialog zu pflegen.

Ich gratuliere Ihnen herzlichst zu Ihrer hohen Auszeichnung!

ROBERT HÖSLINGER

PODZIĘKOWANIE

Akademia Teologii Katolickiej przyznała mi zaszczytny tytuł *doktora honoris causa*. To odznaczenie przyszło do mnie w sposób zaskakujący i nieoczekiwany. Stopniowo opanowałem się i zo-

baczyłem w leksykonie, co się znajduje pod hasłem „*doktorat honoris causa*”: jest on udzielany za naukowe lub inne osiągnięcia. Otóż, nie jestem prawdziwym naukowcem i mogę tylko przedstawić bardzo skromne, i do tego tylko popularno-naukowe lub zupełnie popularne publikacje. Moje zasługi leżą więc raczej w tej dziedzinie, do której czułem się powołany od początku mojej drogi życiowej.

Dziś obchodzimy uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny. Główną jej myślą jest powołanie Maryi, przedstawione w Ewangelii dnia. Każdy chrześcijanin winien w tym dniu — spoglądając na Maryję — przemyśleć własne powołanie, swoje życiowe zadanie. Będąc pod wpływem pewnego kapłana — był to augustyński kanonik w Klosterneuburg, Pius Parsch — było moim życzeniem od młodości, by przekazywać ludziom prawdziwe, istotne wartości i treści chrześcijaństwa. Widziałem się w świecie nieporozumień, uprzedzeń i błędów. Ludzie pojmowali często Kościół nie jako pomoc, lecz jako obciążenie. U św. Gertrudy, gdzie Pius Parsch był rektorem, było inaczej. Mówiło się tam o dziecięctwie Bożym, o łasce... Ostrzega się chętnie przed ludźmi ze świadomością posłannictwa. Jest ona uprawniona, jeśli ją poprzedza słuchanie Słowa. Wciąż jeszcze mam w uszach — z czasów mojego dzieciństwa i młodości — słowa z kantyku „*Benedictus*”: „*A ty, o dziecie, będziesz nazwane prorokiem Najwyższego...*” Jedno na pewno się zgadza: tak jak — jako neoprezbitera — ciągnęło mnie do duszpasterstwa młodzieży, ciągnęło mnie w ostatnich dwudziestu latach apostołstwo biblijne coraz bardziej do tzw. wschodnioeuropejskich krajów. Widziałem cierpienie Kościoła, jego trudności i przez rozbudowę AMB (Arbeitsgemeinschaft Mitteleuropäischer Bibelwerke — Wspólnota pracy Dzieł Biblijnych w Europie Wschodniej) próbowaliśmy okazać pewną pomoc. Czułem się w tych krajach zawsze jak w domu; mamy bowiem tak wiele wspólnej historii! Chciałbym wam więc podziękować z całego serca i ten zaszczyt przekazać dalej tym, bez których nasza pomoc nie byłaby możliwa: współpracownikom, a także innym członkom AMB i Federacji Biblijnej.

tłum. ks. Julian Warzecha SAC